

וענין זה, שרוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, מבואר בכתוב "וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וְחַיִּיתֶם" (תהילים פ"ט כ'), כלומר על ידי רוח הקודש תחיו.

ט. תחיית המתים מביאה לידי אליהו זכור לטוב.

שנאמר, "הֲנֵה אֶנְכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אָבוֹתָם .." (מלאכי ג' כ"ג-כ"ד), מבואר שיבוא אליהו קודם יום הדין הגדול שיהיה אחר תחיית המתים, שישלח הקב"ה להשיב לב אבות על בנים, ואם כן, אחר התחיה יבוא אליהו. [ובעל קרבן העדה פירש שיבוא קודם התחיה האחרונה].

המבושר שהוא בן העולם הבא

שנו משמו של רבי מאיר, **כל מי שקבוע בארץ ישראל, ומדבר בלשון הקדש, ואוכל פירותיו בטהרה, וקורא קריאת שמע בבקר ובערב, יהא מבושר, שכן העולם הבא הוא.**

- בעל תקלין חדתין ביאר עניין זה באופן הבא. (א) הקביעות בארץ ישראל היא תיקון שלימות הגוף, שכן הגוף הוא מיסוד העפר, שנאמר בו "ואל עפר תשוב", ובישיבת הגוף בארץ הקודש, מוקף בקדושת הארץ תמיד, לתקן הגוף. (ב) הדיבור בלשון הקודש הוא תיקון שלימות הרוח, שכן הדיבור הוא מיסוד הרוח, ולשון הקודש פנימיות קדושה יש בו, לתקן הרוח. (ג) אכילת הפירות בטהרה, היא תיקון הנפש הצומחת. (ד) וקריאת שמע בבוקר ובערב, היא תיקון הנשמה, שהיא מאתוון דאורייתא, ומייחד בה נשמתו, ומתקנה בקבלת עול מלכות שמים. וארבעה דברים אלו נתקנו כל ארבעה חלקי האדם, שהם גוף ונר"ן [=נפש רוח נשמה], שהם נגד דצח"ס [=דומם צומח חי מדבר], ואמר"ע [=אש מים רוח עפר], ועל ידי תיקון שלימותו, הוא בן העולם הבא.

- ובעל קרבן העדה ביאר ענין זה באופן הבא. (א) על ידי שהוא דר בקביעות בארץ ישראל מתכפרים עוונותיו, כמו שנאמר, "העם היושב בה נשוא עוין". (ב) ועל ידי הדיבור בלשון הקודש מטהר נפשו. (ג) ועל ידי אכילת הפירות בטהרה מטהר גופו. (ד) ובקריאת שמע בבוקר ובערב, מקיים "והגית בו יומם ולילה", שהוא עיקר טהרת הנשמה. ומי שיש בו דברים, אלו מובטח לו שהוא בן העולם הבא, שכן על ידי הדברים הללו, אפילו גופו יזדכך, ויזכה לחיים נצחיים, שהם חיי העולם הבא. א"נ יזכה לעולם הבא בלא דין ויסורים.

סליק פרק בשלשה פרקים